Στη θάλασσα του διαδικτύου

Πώς το χόμπι του ναυτομοντελισμού συνδέεται με τη διατήρηση της ξυλοναυπηγικής μας παράδοσης. Ο κ. Γιάννης Παντάκης μιλάει για την αξιόλογη διαδικτυακή του προσπάθεια που έχει στόχο την προβολή ενός μεγάλου κεφαλαίου του θαλασσινού πολιτισμού μας

ΚΕΙΜΕΝΟ: ΣΤΕΦΗ ΑΡΕΑΝ

Δεξιότερα: Ναυπηγικοί μικρών, σε αναλογία 1:20, κατασκευασμένα από τον Γιάννη Παντάκη.

Σκαλώνια μάτια. Πλοιάρχικα μικρών διαστάσεων. Στο Τσάγκαρο Ρέθυμνο.

Το σκάφος της Θεσσαλονίκης. Του μουσείου Ναυτικής Ρέθυμνο.

«Ναι, αυτή τη στιγμή, επηρεασμένη από τη γενικότερη κρίση, η ναυπηγική τέχνη στην Ελλάδα έχει χαμηλούς ρυθμούς. Αλλά δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η χώρα μας έχει μια μεγάλη παράδοση στη ναυπηγική τέχνη, η οποία δεν πρέπει να χαθεί. Αυτή η παράδοση πρέπει να διατηρηθεί και να μεταδοθεί στις επόμενες γενιές». Ο λόγος του κ. Γιάννη Παντάκη, ενός ξυλοναυπηγού που ασχολείται με τη ναυπηγική τέχνη από τα δεκαεπτά του χρόνια, ενώ σήμερα είναι ένας χαρισματικός ερασιτέχνης ναυπηγός μικρών σκαφών, που μοιράζεται τις γνώσεις του μέσα από μια ιστοσελίδα που έχει δημιουργήσει στο διαδίκτυο.

Ο κ. Παντάκης, ο οποίος γεννήθηκε στο Τσάγκαρο Ρεθύμνου, μεγάλωσε σε ένα περιβάλλον όπου η θάλασσα ήταν παρούσα σε κάθε πτυχή της καθημερινότητας. Ο πατέρας του ήταν καπετάνιος σε καΐκι και ο παππούς του ασχολούνταν με τη ναυπηγική τέχνη. Ο ίδιος, από μικρό παιδί, έπαιζε με μικρά σκαφάκια που κατασκεύαζε μόνος του, ενώ αργότερα, ως μαθητής, ξεκίνησε να ασχολείται με τη ναυπηγική τέχνη, παρακολουθώντας τον παππού του στη δουλειά του. Αργότερα, ως φοιτητής, συνέχισε να ασχολείται με τη ναυπηγική τέχνη, αλλά αυτή τη φορά ως χόμπι, μέχρι που τελικά αποφάσισε να την κάνει επάγγελμα.

Σήμερα, ο κ. Παντάκης ασχολείται με τη ναυπηγική τέχνη σε πλήρη απασχόληση, ενώ παράλληλα διατηρεί και τη δουλειά του στο Μουσείο Ναυτικής Ρεθύμνου, όπου εργάζεται ως ξεναγός. Η ιστοσελίδα του, η οποία ξεκίνησε ως ένας τρόπος να μοιράζεται τις γνώσεις του με άλλους ενθουσιώδεις ναυπηγούς, έχει εξελιχθεί σε μια πολύτιμη πηγή πληροφοριών για όσους ενδιαφέρονται για τη ναυπηγική τέχνη. Μέσα από αυτήν, ο κ. Παντάκης μοιράζεται τις γνώσεις του, αλλά και τις εμπειρίες του, με στόχο να διατηρήσει και να προωθήσει την παράδοση της ναυπηγικής τέχνης στην Ελλάδα.

Η ιστοσελίδα του κ. Παντάκη είναι μια πραγματική βιβλιοθήκη για όσους ενδιαφέρονται για τη ναυπηγική τέχνη. Περιλαμβάνει πληροφορίες για τα διάφορα είδη σκαφών που κατασκευάζονται στην Ελλάδα, καθώς και για τα υλικά και τις τεχνικές που χρησιμοποιούνται στη ναυπηγική τέχνη. Επιπλέον, η ιστοσελίδα περιλαμβάνει μια ενότητα με χρήσιμες συμβουλές για όσους θέλουν να ξεκινήσουν τη δική τους ναυπηγική περιπέτεια, καθώς και μια ενότητα με ιστορικά στοιχεία για τη ναυπηγική τέχνη στην Ελλάδα.

Ένα από τα πιο ενδιαφέροντα χαρακτηριστικά της ιστοσελίδας του κ. Παντάκη είναι η δυνατότητα που παρέχει στους επισκέπτες να συμμετέχουν σε μια διαδικτυακή κοινότητα ναυπηγών. Μέσα από τα φόρουμ και τις ομάδες συζητήσεων που έχει δημιουργήσει, οι χρήστες μπορούν να ανταλλάσσουν ιδέες, να μοιράζονται τις εμπειρίες τους και να βοηθούν ο ένας τον άλλον με τις τεχνικές προκλήσεις που αντιμετωπίζουν. Αυτή η αίσθηση της κοινότητας είναι ένα από τα πιο σημαντικά στοιχεία της ιστοσελίδας, καθώς δημιουργεί ένα περιβάλλον όπου οι άνθρωποι μπορούν να μάθουν ο ένας από τον άλλον και να αναπτύξουν μαζί τις δεξιότητές τους.

Ένα άλλο χαρακτηριστικό αξίας στη δουλειά του κ. Παντάκη είναι η προσπάθειά του να διατηρήσει τις παραδοσιακές τεχνικές και τα υλικά της ναυπηγικής τέχνης, ακόμα και σε μια εποχή που η τεχνολογία και οι νέες τεχνικές κατασκευής κυριαρχούν στον χώρο. Ο ίδιος τονίζει τη σημασία της διατήρησης της παραδοσιακής γνώσης και της χρήσης φυσικών υλικών, όπως το ξύλο και το σχοινί, στη ναυπηγική τέχνη, καθώς και τη σημασία της μεταφοράς αυτής της γνώσης στις επόμενες γενιές.

Η ιστοσελίδα του κ. Παντάκη είναι μια πολύτιμη πηγή πληροφοριών για όσους ενδιαφέρονται για τη ναυπηγική τέχνη και αποτελεί ένα σημαντικό εργαλείο για τη διατήρηση και προώθηση αυτής της παραδοσιακής τέχνης στην Ελλάδα. Μέσα από τη δουλειά του, ο κ. Παντάκης δείχνει πώς η τεχνολογία μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να ενώσει ανθρώπους με κοινά ενδιαφέροντα και να δημιουργήσει μια κοινότητα που μοιράζεται τις γνώσεις και τις εμπειρίες της, με στόχο να διατηρήσει και να προωθήσει μια σημαντική πτυχή της ελληνικής πολιτιστικής κληρονομιάς.

Ναυτομοντελισμός μ' ένα κλικ

1. Περιλαιμιακός περίπλους ελληνικού γρι-γρι. Του Γιάννη Παντάκη. 2. Περιλαιμιακός ανακτόνιος γρι-γρι με αποφρακτικό μπαστούνι. Του Γιώργου Μπαζζάνα. 3. Τρελοκατάρτιστο μοντέλο του πειραϊκού ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ με αποφρακτικό πλήρωμα. Του Νίκα Τετζίδου. 4. Σκαριά σε κρεβάτωμα, από κατάπελτο. Του Ερμόπολη Λιακόπουλο

«Ναι, αυτή τη στιγμή μόνο η δημιουργία ενός μικρού σκάφους μπορεί να μας δώσει την ευχαρίστηση που χρειαζόμαστε για να ξεφύγουμε από τα προβλήματα της καθημερινότητας. Αυτό είναι το μεγάλο μυστικό της ναυτομοντελιστικής, η δυνατότητα δηλαδή που μας δίνει να ξεφύγουμε από τα προβλήματα της καθημερινότητας και να ασχοληθούμε με κάτι που μας αρέσει πολύ και μας χαλαρώνει». Ο λόγος του Γιώργου Μπαζζάνα, ενός ακόμα ερασιτέχνη ναυπηγού, ο οποίος μας μιλάει για τη δική του σχέση με τη ναυπηγική τέχνη και τον τρόπο με τον οποίο αυτή η σχέση έχει επηρεαστεί από τη δημιουργία της ιστοσελίδας του.

Ο κ. Μπαζζάνας, ο οποίος γεννήθηκε στο Ηράκλειο Κρήτης, μεγάλωσε σε ένα περιβάλλον όπου η θάλασσα ήταν παρούσα σε κάθε πτυχή της καθημερινότητας. Ο πατέρας του ήταν καπετάνιος σε καΐκι και ο παππούς του ασχολούνταν με τη ναυπηγική τέχνη. Ο ίδιος, από μικρό παιδί, έπαιζε με μικρά σκαφάκια που κατασκεύαζε μόνος του, ενώ αργότερα, ως μαθητής, ξεκίνησε να ασχολείται με τη ναυπηγική τέχνη, παρακολουθώντας τον παππού του στη δουλειά του. Αργότερα, ως φοιτητής, συνέχισε να ασχολείται με τη ναυπηγική τέχνη ως χόμπι, μέχρι που τελικά αποφάσισε να την κάνει επάγγελμα.

Σήμερα, ο κ. Μπαζζάνας ασχολείται με τη ναυπηγική τέχνη σε πλήρη απασχόληση, ενώ παράλληλα διατηρεί και τη δουλειά του στο Μουσείο Ναυτικής Ρεθύμνου, όπου εργάζεται ως ξεναγός. Η ιστοσελίδα του, η οποία ξεκίνησε ως ένας τρόπος να μοιράζεται τις γνώσεις του με άλλους ενθουσιώδεις ναυπηγούς, έχει εξελιχθεί σε μια πολύτιμη πηγή πληροφοριών για όσους ενδιαφέρονται για τη ναυπηγική τέχνη. Μέσα από αυτήν, ο κ. Μπαζζάνας μοιράζεται τις γνώσεις του, αλλά και τις εμπειρίες του, με στόχο να διατηρήσει και να προωθήσει μια σημαντική πτυχή της ελληνικής πολιτιστικής κληρονομιάς.

Μια από τις πιο ενδιαφέρουσες πτυχές της ιστοσελίδας του κ. Μπαζζάνα είναι η δυνατότητα που παρέχει στους επισκέπτες να συμμετέχουν σε μια διαδικτυακή κοινότητα ναυπηγών. Μέσα από τα φόρουμ και τις ομάδες συζητήσεων που έχει δημιουργήσει, οι χρήστες μπορούν να ανταλλάσσουν ιδέες, να μοιράζονται τις εμπειρίες τους και να βοηθούν ο ένας τον άλλον με τις τεχνικές προκλήσεις που αντιμετωπίζουν. Αυτή η αίσθηση της κοινότητας είναι ένα από τα πιο σημαντικά στοιχεία της ιστοσελίδας, καθώς δημιουργεί ένα περιβάλλον όπου οι άνθρωποι μπορούν να μάθουν ο ένας από τον άλλον και να αναπτύξουν μαζί τις δεξιότητές τους.

Ένα άλλο χαρακτηριστικό αξίας στη δουλειά του κ. Μπαζζάνα είναι η προσπάθειά του να διατηρήσει τις παραδοσιακές τεχνικές και τα υλικά της ναυπηγικής τέχνης, ακόμα και σε μια εποχή που η τεχνολογία και οι νέες τεχνικές κατασκευής κυριαρχούν στον χώρο. Ο ίδιος τονίζει τη σημασία της διατήρησης της παραδοσιακής γνώσης και της χρήσης φυσικών υλικών, όπως το ξύλο και το σχοινί, στη ναυπηγική τέχνη, καθώς και τη σημασία της μεταφοράς αυτής της γνώσης στις επόμενες γενιές.

Η ιστοσελίδα του κ. Μπαζζάνα είναι μια πολύτιμη πηγή πληροφοριών για όσους ενδιαφέρονται για τη ναυπηγική τέχνη και αποτελεί ένα σημαντικό εργαλείο για τη διατήρηση και προώθηση αυτής της παραδοσιακής τέχνης στην Ελλάδα. Μέσα από τη δουλειά του, ο κ. Μπαζζάνας δείχνει πώς η τεχνολογία μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να ενώσει ανθρώπους με κοινά ενδιαφέροντα και να δημιουργήσει μια κοινότητα που μοιράζεται τις γνώσεις και τις εμπειρίες της, με στόχο να διατηρήσει και να προωθήσει μια σημαντική πτυχή της ελληνικής πολιτιστικής κληρονομιάς.

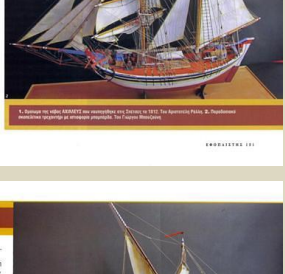

1. Άρσιμο της νέφης ΑΚΜΗΣΣ στο ναυπηγείο στις Σπέτσες το 1812. Του Αριστοτέλη Ράλλη. 2. Περιλαιμιακό ακατάτιτλο γρι-γρι με αποφρακτικό μπαστούνι. Του Γιώργου Μπαζζάνα.

Προσφορά στην ξυλοναυπηγική μας παράδοση

1. Τσεργιό Μακάου, με αποφρακτικό μαϊσταρόλο. 2. Τρεχαντήρι, με αποφρακτικό μαϊσταρόλο σημαντήρα. Του Θανάση Γιαννάκου

κι τρεχαντηρικό από τούρκικη επαφή, που μάλιστα τελειοποιήθηκε «με ελληνική ανάρτηση στη Μασσαλία». Κομμάτι σκαφικό στην ελληνικότητά του. Ο πάππους αντίβουκος άμυνα με σπαστική e-mail στην σπαρτιάτη παραγωγής, ζητώντας να ενημερωθεί για τον «άλλοτε τέλο», χωρίς μάτια σήμερα να πάμε κάπου απόψτηση. Επίσης, πολλούς μήνες φύλακα forum τους Έλληνες ναυτομοντελιστές, αν το αγαπάσουν, για τα τροποποιούν ώστε τελικά να προβάλλονται ολοκληρωτικά

Αξιωματικοί του Λιμενικού Σώματος στο Ρέθυμνο

μεμονωμένοι και ομάδες. Ένα τέτοιο παράδειγμα είναι η ιστοσελίδα του Γιώργου Μπαζζάνα, ενός ερασιτέχνη ναυπηγού που έχει δημιουργήσει μια ιστοσελίδα για να μοιράζεται τις γνώσεις του με άλλους ενθουσιώδεις ναυπηγούς.

Η ιστοσελίδα του κ. Μπαζζάνα περιλαμβάνει μια μεγάλη ποικιλία πληροφοριών για τα διάφορα είδη σκαφών που κατασκευάζονται στην Ελλάδα, καθώς και για τα υλικά και τις τεχνικές που χρησιμοποιούνται στη ναυπηγική τέχνη. Επιπλέον, η ιστοσελίδα περιλαμβάνει μια ενότητα με χρήσιμες συμβουλές για όσους θέλουν να ξεκινήσουν τη δική τους ναυπηγική περιπέτεια, καθώς και μια ενότητα με ιστορικά στοιχεία για τη ναυπηγική τέχνη στην Ελλάδα.

Ένα από τα πιο ενδιαφέροντα χαρακτηριστικά της ιστοσελίδας του κ. Μπαζζάνα είναι η δυνατότητα που παρέχει στους επισκέπτες να συμμετέχουν σε μια διαδικτυακή κοινότητα ναυπηγών. Μέσα από τα φόρουμ και τις ομάδες συζητήσεων που έχει δημιουργήσει, οι χρήστες μπορούν να ανταλλάσσουν ιδέες, να μοιράζονται τις εμπειρίες τους και να βοηθούν ο ένας τον άλλον με τις τεχνικές προκλήσεις που αντιμετωπίζουν. Αυτή η αίσθηση της κοινότητας είναι ένα από τα πιο σημαντικά στοιχεία της ιστοσελίδας, καθώς δημιουργεί ένα περιβάλλον όπου οι άνθρωποι μπορούν να μάθουν ο ένας από τον άλλον και να αναπτύξουν μαζί τις δεξιότητές τους.

Ένα άλλο χαρακτηριστικό αξίας στη δουλειά του κ. Μπαζζάνα είναι η προσπάθειά του να διατηρήσει τις παραδοσιακές τεχνικές και τα υλικά της ναυπηγικής τέχνης, ακόμα και σε μια εποχή που η τεχνολογία και οι νέες τεχνικές κατασκευής κυριαρχούν στον χώρο. Ο ίδιος τονίζει τη σημασία της διατήρησης της παραδοσιακής γνώσης και της χρήσης φυσικών υλικών, όπως το ξύλο και το σχοινί, στη ναυπηγική τέχνη, καθώς και τη σημασία της μεταφοράς αυτής της γνώσης στις επόμενες γενιές.

Η ιστοσελίδα του κ. Μπαζζάνα είναι μια πολύτιμη πηγή πληροφοριών για όσους ενδιαφέρονται για τη ναυπηγική τέχνη και αποτελεί ένα σημαντικό εργαλείο για τη διατήρηση και προώθηση αυτής της παραδοσιακής τέχνης στην Ελλάδα. Μέσα από τη δουλειά του, ο κ. Μπαζζάνας δείχνει πώς η τεχνολογία μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να ενώσει ανθρώπους με κοινά ενδιαφέροντα και να δημιουργήσει μια κοινότητα που μοιράζεται τις γνώσεις και τις εμπειρίες της, με στόχο να διατηρήσει και να προωθήσει μια σημαντική πτυχή της ελληνικής πολιτιστικής κληρονομιάς.

1. Σχεδιο σκαφο. Περιλαιμιακό αποκαλυπτικό σκαφο με μαϊσάλια, σπιναρίες, μεζάνα και φλόκος. Του Γιώργου Μπαζζάνα. 2. Γλαρονος βαρκούλα, με αποφρακτικό σκαφάκι. Του Λεάνδρο Σαρρή

www.naftotopos.gr

Ένα ολοζώντανο δείγμα παραδοσιακού ξύλινου σκαφού

τρέξουμε μεγάλη μπουκιάρα και τώ μία άνοιγα να συμπεριλάβουμε και την υπαίγνεση, την κι ακόμα, την αμμάδα και τα μεγάλα. Τα μόνα μεγάλα μου δώρα χάρισαν μεγάλα είναι η χαλάνη κατασκευής.

Στη συνέχεια, βάθωσε, απαραί τηγία είναι κάποιο μικρός ή ένα μεγάλος άνταμης εργασίας και δυο αφορμών στην κατά και στη διαμόρφωση του ξύλου και των λοιπών εξαρτημάτων

ενός σκαφού, αλλά βέβαια και οι πρώτες ύλες, πρωτίστως η ξυλεία. Στο σημείο αυτό, είτε θα κατασκευάσει στην αγορά ειδικών εργαλείων μηχανημάτων, παρόλαυτα με αυτά που χρησιμοποιούνται σε μεγάλο τεχνο μονάδι και αν δουλεύει τη ξυλουργεία (πλάνες, προσανατολίζεις κ.λπ.), είτε θα αποκλιθούμε στη μανιπαλιστική συσχή για την τροχοπέδια και των λοιπών εξαρτημάτων.

Ελπίζω ένας χρονικός σε κάποιος στο άκουσμα και στην ιδέα ενός μικρού σκάφους με τις γνώσεις, τις ικανότητές του και τη διάθεσή του και την ξυλοναυπηγική μας τέχνη, ας πάρει τα πρώτα του εργαλεία. Θεωρούσα ότι σήμερα να δοθεί ένα όνομα που να μην παραπέμπει στα ξυλοναυπηγικά μοντελιστικά μας μέλη, αλλά να επανέλθουν καλύτερα με την ίδια σοβαρότητα και την ξυλοναυπηγική μας τέχνη και παράδοση, το βασικό στοιχείο δηλαδή που προσδιόνει τη μοναδικότητα, δύναμη ρεπτή μας και της δικιάς μας.

Είναι ένας χρονικός σε κάποιος στο άκουσμα και στην ιδέα ενός μικρού σκάφους με τις γνώσεις, τις ικανότητές του και τη διάθεσή του και την ξυλοναυπηγική μας τέχνη και παράδοση, το βασικό στοιχείο δηλαδή που προσδιόνει τη μοναδικότητα, δύναμη ρεπτή μας και της δικιάς μας.

Πώς είναι η σχέση σας με τη θάλασσα;

«Η σχέση μου με τη θάλασσα είναι πολύ στενή. Από μικρός, από τη γέννηση, ο πατέρας μου ήταν καπετάνιος σε καΐκι και ο παππούς μου ασχολούνταν με τη ναυπηγική τέχνη. Έτσι, η θάλασσα ήταν πάντα μέρος της καθημερινότητάς μου. Θυμάμαι ότι έπαιζα με μικρά σκαφάκια που κατασκεύαζα μόνος μου, ενώ αργότερα, ως μαθητής, ξεκίνησα να ασχολούμαι με τη ναυπηγική τέχνη, παρακολουθώντας τον παππού μου στη δουλειά του. Αργότερα, ως φοιτητής, συνέχισα να ασχολούμαι με τη ναυπηγική τέχνη ως χόμπι, μέχρι που τελικά αποφάσισα να την κάνω επάγγελμα».

Είναι δύσκολο να ασχολείται κανείς με κάποιον τον επάγγελμα;

«Ναι, είναι δύσκολο. Η αγορά είναι πολύ ανταγωνιστική και απαιτεί πολλές ώρες δουλειάς. Επιπλέον, η ναυπηγική τέχνη είναι μια τέχνη που απαιτεί πολλή υπομονή, επιμονή και προσοχή στη λεπτομέρεια. Είναι μια τέχνη που δεν μπορεί να βιαστεί, γιατί κάθε βήμα πρέπει να γίνεται με προσοχή και ακρίβεια. Αλλά είναι και μια τέχνη που σου δίνει μεγάλη ικανοποίηση, όταν βλέπεις το τελικό αποτέλεσμα και ξέρεις ότι έχεις δημιουργήσει κάτι με τα χέρια σου».

Πώς σας ήρθε η ιδέα να δημιουργήσετε μια ιστοσελίδα για τη ναυπηγική τέχνη;

«Η ιδέα ήρθε σιγά σιγά. Ένιωθα πολλές φορές ότι τα πράγματα είναι πολύ κλειστά. Αυτό σήμαινε ότι δεν μπορούσα να μοιραστώ τις γνώσεις μου με άλλους ανθρώπους που ενδιαφέρονται για τη ναυπηγική τέχνη. Ήθελα να δημιουργήσω ένα χώρο όπου οι άνθρωποι μπορούν να μάθουν ο ένας από τον άλλον και να αναπτύξουν μαζί τις δεξιότητές τους».

Πώς είναι η σχέση σας με τη θάλασσα τώρα;

«Η σχέση μου με τη θάλασσα είναι πολύ στενή. Από μικρός, από τη γέννηση, ο πατέρας μου ήταν καπετάνιος σε καΐκι και ο παππούς μου ασχολούνταν με τη ναυπηγική τέχνη. Έτσι, η θάλασσα ήταν πάντα μέρος της καθημερινότητάς μου. Θυμάμαι ότι έπαιζα με μικρά σκαφάκια που κατασκεύαζα μόνος μου, ενώ αργότερα, ως μαθητής, ξεκίνησα να ασχολούμαι με τη ναυπηγική τέχνη, παρακολουθώντας τον παππού μου στη δουλειά του. Αργότερα, ως φοιτητής, συνέχισα να ασχολούμαι με τη ναυπηγική τέχνη ως χόμπι, μέχρι που τελικά αποφάσισα να την κάνω επάγγελμα».

Είναι δύσκολο να ασχολείται κανείς με κάποιον τον επάγγελμα;

«Ναι, είναι δύσκολο. Η αγορά είναι πολύ ανταγωνιστική και απαιτεί πολλές ώρες δουλειάς. Επιπλέον, η ναυπηγική τέχνη είναι μια τέχνη που απαιτεί πολλή υπομονή, επιμονή και προσοχή στη λεπτομέρεια. Είναι μια τέχνη που δεν μπορεί να βιαστεί, γιατί κάθε βήμα πρέπει να γίνεται με προσοχή και ακρίβεια. Αλλά είναι και μια τέχνη που σου δίνει μεγάλη ικανοποίηση, όταν βλέπεις το τελικό αποτέλεσμα και ξέρεις ότι έχεις δημιουργήσει κάτι με τα χέρια σου».

Πώς είναι η σχέση σας με τη θάλασσα τώρα;

«Η σχέση μου με τη θάλασσα είναι πολύ στενή. Από μικρός, από τη γέννηση, ο πατέρας μου ήταν καπετάνιος σε καΐκι και ο παππούς μου ασχολούνταν με τη ναυπηγική τέχνη. Έτσι, η θάλασσα ήταν πάντα μέρος της καθημερινότητάς μου. Θυμάμαι ότι έπαιζα με μικρά σκαφάκια που κατασκεύαζα μόνος μου, ενώ αργότερα, ως μαθητής, ξεκίνησα να ασχολούμαι με τη ναυπηγική τέχνη, παρακολουθώντας τον παππού μου στη δουλειά του. Αργότερα, ως φοιτητής, συνέχισα να ασχολούμαι με τη ναυπηγική τέχνη ως χόμπι, μέχρι που τελικά αποφάσισα να την κάνω επάγγελμα».